

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 29 października 1954 r.

Nr 102

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

1278 — nr 615 z dnia 21 października 1954 r. w sprawie objęcia niektórych pracowników urzędów górniczych uchwałą Rady Ministrów z dnia 30 listopada 1949 r. w sprawie szczególnych przywilejów dla górników w górnictwie węglowym 1397

ZARZĄDZENIA:

1279 — Ministra Przemysłu Rolnego i Spożywczego z dnia 11 października 1954 r. w sprawie kontroli gospodarki spirytusem w przedsiębiorstwach (zakładach) wyrobu, przerobu i zużycia spirytusu oraz wyrobu wódek resortu Ministerstwa Przemysłu Rolnego i Spożywczego 1397

1280 i 1281 — Ministra Skupu w sprawie zniesienia na terenie niektórych powiatów obowiązku ulszczenia opłat za przemiał zbóż w naturze (miarok) oraz obowiązku odstępowania przy przemiale gospodarczym niektórych rodzajów zbóż na rzecz Państwa (odsypów) . . . . . 1399 i 1400

1278

UCHWAŁA Nr 615 RADY MINISTRÓW

z dnia 21 października 1954 r.

w sprawie objęcia niektórych pracowników urzędów górniczych uchwałą Rady Ministrów z dnia 30 listopada 1949 r. w sprawie szczególnych przywilejów dla górników w górnictwie węglowym.

Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Inżynierom i technikom zatrudnionym w urzędach górniczych przyznaje się następujące uprawnienia określone w uchwale Rady Ministrów z dnia 30 listopada 1949 r. w sprawie szczególnych przywilejów dla górników w górnictwie węglowym (Monitor Polski Nr A-100, poz. 1175):

- w zakresie płac — uprawnienia określone w ust. I pkt 1 lit. c) i pkt 2;
- w zakresie praw honorowych — uprawnienia określone w ust. II pkt 4 i 5;
- w zakresie opieki socjalnej i zdrowotnej oraz praw emerytalnych — uprawnienia określone w ust. III pkt 4, 5 i 6;
- w zakresie zaliczalności okresów pracy — uprawnienia określone w ust. V pkt 1 i 2.

§ 2. Upoważnia się Prezesa Rady Ministrów do uznania za równorzędną z pracą pod ziemią w rozumieniu § 1 ust. 2 uchwały nr 15 Prezydium Rządu z dnia 10

stycznia 1951 r. w sprawie wysokości świadczeń emerytalnych dla górników zatrudnionych pod ziemią (Monitor Polski z 1951 r. Nr A-5, poz. 64, z 1952 r. Nr A-73, poz. 1164) — pracę w urzędach górniczych na stanowiskach inspekcyjno-technicznych w przypadkach, w których nie zachodzą warunki wymienione w § 1 ust. 2 lit. c) wymienionej uchwały nr 15 Prezydium Rządu z dnia 10 stycznia 1951 r.

§ 3. Przepisy uchwały Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zasad przyznawania stopni górniczych i ustalenia wzorów mundurów górniczych w górnictwie węglowym (Monitor Polski Nr A-47, poz. 531) mają odpowiednie zastosowanie do pracowników urzędów górniczych do czasu odrębnego unormowania przez Radę Ministrów zasad przyznawania stopni górniczych i ustalenia wzorów mundurów górniczych dla tych pracowników.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1954 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. *H. Mino*

1279

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU ROLNEGO I SPOŻYWCZEGO

z dnia 11 października 1954 r.

w sprawie kontroli gospodarki spirytusem w przedsiębiorstwach (zakładach) wyrobu, przerobu i zużycia spirytusu oraz wyrobu wódek resortu Ministerstwa Przemysłu Rolnego i Spożywczego.

Na podstawie art. 2 dekretu z dnia 24 czerwca 1953 r. o wyrobie i przerobie spirytusu (Dz. U. Nr 34, poz. 143) zarządza się, co następuje:

§ 1. Kontrolę gospodarki spirytusem w resorcie Ministerstwa Przemysłu Rolnego i Spożywczego sprawują:
1) w przedsiębiorstwach (zakładach) wyrabiających,

oczyszczających i odwadniających spirytus, w wytwórniach wódek oraz w zbiornicach spirytusu — inspektorzy gospodarki spirytusem, zwani dalej w skróceniu „inspektorami”;

- 2) w wytwórniach octu oraz w innych przedsiębiorstwach przerabiających i zużywających spirytus — pracownicy kontroli technicznej lub inni, wyznaczeni przez dyrektora przedsiębiorstwa.

§ 2. 1. Do zakresu działania inspektorów oraz pracowników, o których mowa w § 1 pkt 2, należy:

- 1) kontrola pod względem ilościowym przyjmowania i wydawania spirytusu oraz wyrobów spirytusowych, jak też przyjmowania i wydawania spirytusu w obrocie wewnętrznym;
- 2) dorywczy udział w przyjmowaniu surowców, przeznaczonych do produkcji spirytusu;
- 3) kontrola skażenia i magazynowania spirytusu skażonego oraz obrotu środkami skażenia;
- 4) dorywcze sprawdzanie objętości i mocy nalanych wyrobów;
- 5) regulowanie i wykonywanie drobnych napraw przepływomierzy kontrolno-mierniczych w zakładzie;
- 6) udział w sprawdzaniu (weryfikacji) zakładów;
- 7) udział w rewizjach obrachunkowych łącznie z ustalaniem zapasów rzeczywistych spirytusu luzem, w półfabrykach i w gotowych wyrobach;
- 8) kontrola stwierdzanych ubytków przy oczyszczaniu, odwadnianiu, przerobie i zużyciu spirytusu czystego i skażonego, przy przemycaniu fuzli, jak również stwierdzanie ilości stłuczek w magazynach gotowych wyrobów;
- 9) kontrola obliczania magazynowych i transportowych ubytków spirytusu;
- 10) dopilnowanie legalizacji narzędzi mierniczych, o których mowa w pkt 9 i 11 załącznika do zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 10 sierpnia 1951 r. w sprawie ustalenia rodzajów narzędzi mierniczych podlegających obowiązkowi legalizacji (Monitor Polski Nr A-76, poz. 1054), oraz dokonywanie przemiarów innych zbiorników i kadzi, które nie podlegają obowiązkowi legalizacji, jeżeli jest to niezbędne dla celów kontroli procesów produkcyjnych;
- 11) inne czynności w zakresie kontroli gospodarki spirytusem w przedsiębiorstwach, określonych w dalszych przepisach zarządzenia, oraz zlecone przez władze nadrzędne.

2. Przy wykonywaniu zadań, o których mowa w ust. 1, powinny być stosowane przepisy wymienione w art. 11 ust. 2 dekretu z dnia 24 czerwca 1953 r. o wyrobie i przerobie spirytusu (Dz. U. Nr 34, poz. 143).

§ 3. Inspektorów powołuje i odwołuje dyrektor przedsiębiorstwa za zgodą dyrektora właściwego centralnego zarządu. Inspektorzy podlegają bezpośrednio dyrektorowi przedsiębiorstwa.

§ 4. Sprawdzenia (weryfikacji) urządzeń zakładów określonych w § 1 pkt 1 i 2 dokonują komisje weryfika-

cyjne, powołane przez dyrektorów właściwych centralnych zarządów (zarządów przemysłu), w następującym składzie: przewodniczący — przedstawiciel centralnego zarządu (zarządu przemysłu), zastępca przewodniczącego — inspektor, dwaj pracownicy działów technicznych zakładu, jeden pracownik działu zaopatrzenia oraz po jednym przedstawicielu podstawowej organizacji partyjnej PZPR i rady zakładowej. Z czynności komisji sporządza się protokół, który przesyła się do zatwierdzenia centralnemu zarządowi (zarządowi przemysłu).

§ 5. 1. Rewizje okresowe w zakresie obrachunku spirytusu (miesięczne, kwartalne i roczne) oraz nie przewidziane przeprowadzają komisje obrachunkowe.

2. Funkcje komisji obrachunkowych spełniają komisje inwentaryzacyjne, powołane w trybie przewidzianym w §§ 4 i 5 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 20 lutego 1953 r. w sprawie inwentaryzacji oraz sporządzania i twierdzenia sprawozdań finansowych (Monitor Polski Nr A-29, poz. 259), z tym że w skład komisji inwentaryzacyjnych dla obrachunku spirytusu wchodzi inspektorzy bądź pracownicy, o których mowa w § 1 pkt 2.

§ 6. 1. Inspektorzy i pracownicy określani w § 1 pkt 2 oraz komisje wymienione w §§ 4 i 5 są uprawnieni do nakładania i zdejmowania urzędowych zabezpieczeń i plomb, pobierania prób zawierających spirytus oraz sporządzania przepisowych protokołów, adnotacji kontrolnych w księgach, świadectw i dokumentów przewozowych itp., jak również mają dostęp do pomieszczeń, urządzeń, ksiąg, akt i dokumentów zakładu.

2. W przypadku wydania przez dyrektora przedsiębiorstwa polecenia niezgodnego z przepisami o kontroli produkcji i obrocie spirytusem bądź niewydania na wniosek inspektora niezbędnego zarządzenia lub polecenia inspektor obowiązuje jest przedstawić pisemnie dyrektorowi przedsiębiorstwa swoje stanowisko w danej sprawie. W razie pisemnego potwierdzenia przez dyrektora przedsiębiorstwa wydanego uprzednio polecenia lub odmowy wydania potrzebnego zarządzenia inspektor obowiązuje jest zawiadomić o tym właściwy centralny zarząd (zarząd przemysłu).

3. Inspektor, który nie złoży wyżej wskazanego zawiadomienia, ponosi współodpowiedzialność za powstałe szkody i straty.

4. Przepisy ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio w przypadkach wykonywania kontroli przez pracowników, o których mowa w § 1 pkt 2.

§ 7. Do zadań centralnych zarządów (zarządów przemysłu), którym podporządkowane są przedsiębiorstwa określone w § 1 pkt 1 i 2 w zakresie kontroli gospodarki spirytusem należy:

- 1) kontrola działalności inspektorów oraz pracowników, o których mowa w § 1 pkt 2;
- 2) rozstrzyganie spraw w przypadkach określonych w § 6 ust. 2—4;
- 3) podejmowanie decyzji w związku z protokołami i wnioskami komisji weryfikacyjnych i obrachunkowych.

§ 8. W miarę potrzeby Centralny Zarząd Przemysłu Spirytusowego oraz zainteresowane centralne zarządy

(zarządy przemysłu) w porozumieniu z Centralnym Zarządem Przemysłu Spirytusowego wydadzą szczegółowe instrukcje regulujące sposób wykonywania kontroli przez inspektorów i pracowników określonych w § 1 pkt 2, z uwzględnieniem warunków branżowo-technicznych.

Instrukcje podlegają zatwierdzeniu przez Ministra Przemysłu Rolnego i Spożywczego.

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 1954 r.

Minister Przemysłu Rolnego i Spożywczego: M. Hoffmann

1280

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKUPU

z dnia 11 października 1954 r.

w sprawie zniesienia na terenie niektórych powiatów obowiązku uiszczania opłat za przemiał zbóż w naturze (miarek) oraz obowiązku odstępowania przy przemiele gospodarczym niektórych rodzajów zbóż na rzecz Państwa (odsypów).

Na podstawie § 55 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 czerwca 1954 r. w sprawie obowiązkowych dostaw zbóż (Dz. U. Nr 28, poz. 109) zarządza się, co następuje:

§ 1. Znosi się na okres do dnia 15 lipca 1955 r. na terenie powiatów:

- 1) pruszkowskiego w województwie warszawskim,
- 2) biłgorajskiego w województwie lubelskim,
- 3) lubartowskiego w województwie lubelskim,
- 4) radomszczańskie w województwie łódzkim,
- 5) miasta Łodzi,
- 6) haweckiego w województwie olsztyńskim,
- 7) bartoszyckiego w województwie olsztyńskim,
- 8) kluczborskiego w województwie opolskim,
- 9) leszczyńskiego w województwie poznańskim,
- 10) brzozowskiego w województwie rzeszowskim,
- 11) sochaczewskiego w województwie warszawskim,
- 12) mławskiego w województwie warszawskim,
- 13) sokołowskiego w województwie warszawskim,
- 14) kraśnickiego w województwie lubelskim,
- 15) węgorzewskiego w województwie olsztyńskim,
- 16) ostródzkiego w województwie olsztyńskim,
- 17) lidzbarskiego w województwie olsztyńskim,
- 18) starogardzkiego w województwie gdańskim,
- 19) wejherowskiego w województwie gdańskim,
- 20) suskiego w województwie olsztyńskim,
- 21) kozielskiego w województwie opolskim,
- 22) poznańskiego w województwie poznańskim,
- 23) wolińskiego w województwie szczecińskim,
- 24) kamińskiego w województwie szczecińskim,
- 25) pułtuskiego w województwie warszawskim,
- 26) ostrołęckiego w województwie warszawskim,
- 27) przasnyskiego w województwie warszawskim,
- 28) piaseczyńskiego w województwie warszawskim,

- 29) kłodzkiego w województwie wrocławskim,
- 30) gorzowskiego w województwie zielonogórskim,
- 31) pilskiego w województwie poznańskim,
- 32) lwóweckiego w województwie wrocławskim,
- 33) sulechowskiego w województwie zielonogórskim,
- 34) międzyrzeckiego w województwie zielonogórskim,
- 35) gubińskiego w województwie zielonogórskim,
- 36) sępoleńskiego w województwie bydgoskim,
- 37) bytowskiego w województwie koszalińskim,
- 38) brzezińskiego w województwie łódzkim,
- 39) niemodlińskiego w województwie opolskim,
- 40) średzkiego w województwie poznańskim,
- 41) konińskiego w województwie poznańskim,
- 42) gostynińskiego w województwie warszawskim,
- 43) milickiego w województwie wrocławskim,
- 44) sycowskiego w województwie wrocławskim,
- 45) słupskiego w województwie koszalińskim,
- 46) żywieckiego w województwie krakowskim,
- 47) rawskiego w województwie łódzkim,
- 48) siedleckiego w województwie warszawskim,
- 49) bystrzyckiego w województwie wrocławskim,
- 50) bydgoskiego w województwie bydgoskim,
- 51) mogileńskiego w województwie bydgoskim,
- 52) inowrocławskiego w województwie bydgoskim

w stosunku do gospodarstw, które obowiązek dostawy zbóż wykonały w całości, obowiązek uiszczania opłat za przemiał zbóż w naturze (miarek), ustalony uchwałą nr 283 Rady Ministrów z dnia 18 maja 1954 r. w sprawie opłat za przemiał gospodarczy zbóż oraz cen za zboże, pochodzące z tytułu opłat za przemiał gospodarczy i wpłat na rzecz Funduszu Remontów Młynów Gospodarczych (Monitor Polski Nr A-56, poz. 761), oraz obowiązek odstępowania przy przemiele gospodarczym niektórych rodzajów zbóż na rzecz Państwa (odsypów), ustalony zarządzeniem Ministra Skupu z dnia 13 lipca 1954 r.